

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0995
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0312-S

Verzoekende partijen

1. de heer **Gunter BREUGELMANS**
2. mevrouw **Els WELLENS**
3. mevrouw **Wilhelmina ROOSENS**
4. mevrouw **Cathy SIMOENS**
5. de heer **Jan VAN LOOCK**
6. de heer **Peter VAN DEN BOSCH**
7. de heer **Christian VERBEECK**
8. de heer **Luc CLAES**
9. mevrouw **Christine CORNELIS**
10. mevrouw **Frieda WELLENS**
11. mevrouw **Josée WELLENS**

vertegenwoordigd door advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8, bus 5

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkomen partij

de bvba **IMMO F.A.R.**

vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELEN, Wouter MOONEN en Nick PARTHOENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier van 5 oktober 2015 onontvankelijk verklaard. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier heeft een vergunning onder voorwaarden verleend aan de tussenkomen partij voor de nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, 354C, 356D en 371D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 maart 2017 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 18 april 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing in maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 16 mei 2017.

De verzoekende en tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaten Barbara BASTIAENSENS en Rami NASSER *loco* advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Wouter MOONEN voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 27 mei 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “een nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen” op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976, in agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied Lier’, goedgekeurd op 28 juli 2006.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Antwerpsesteenweg’, goedgekeurd op 28 juli 2006, in een zone voor regionaal bedrijventerrein.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 juni 2015 tot en met 29 juli 2015, dienen onder meer de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de negende verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen adviseert op 5 augustus 2015 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 1 oktober 2015 :

“ ...

Alle elementen uit de verschillende bezwaren kunnen worden verworpen. ALGEMENE CONCLUSIE EN ADVIES

Aangezien de voorgelegde aanvraag voorwaardelijk in overeenstemming is met alle bepalingen uit de Vlaamse Codex kan een gunstig advies gegeven worden en kan de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd worden onder volgende voorwaarden:

- *De overloop van de infiltratievoorziening moet zodanig worden aangelegd dat er geen permanente ontwatering ontstaat.*
- *De overloop mag enkel overstorten bij volledige vulling van de infiltratievoorziening.*
- *Er dient een fietsenstalplaats voorzien te worden op het eigen perceel met een totale oppervlakte van 86m² en deze dient zo gesitueerd te zijn dat de maximale loopafstand tot de ingang van de gebouwen 50 m is.*
- *Het vrijgelaten deel van de scheimuur op de rechtse perceelgrens moet afgewerkt worden met duurzaam gevelmateriaal in een lichte kleur.*
- *het strikt naleven van het advies van Provincie Antwerpen Dienst Waterbeleid d.d.6/8/2015 met kenmerk DWAD-2015-0737.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 5 oktober 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkommende partij op grond van de argumenten, zoals ontwikkeld in het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De eerste tot en met de zevende verzoekende partij tekenen tegen deze beslissing op 21 juni 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 24 juni 2016 tekenen de achtste tot en met de elfde verzoekende partij administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 september 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren. Hij adviseert:

“ ...

Het beroep van Kristof Hectors voor Frieda en Josée Wellens, Luc - Christine Claes — Cornelis, Christian Verbeeck, Peter Van den Bosch, Cathy - Jan Simoens - Van Loock, Wilhelmina Roosens, Gunter - Els Breugelmans — Wellens is niet ontvankelijk.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 4.7.21. §2. VCRO bepaalt dat het beroep bij de deputatie door volgende belanghebbenden kan worden ingesteld: 2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

Elke derde kan een beroep indienen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, in zoverre hij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de vergunde werken. De derde moet dit evenwel uitdrukkelijk aantonen In zijn beroepschrift.

Een beroeper die **op een geruime afstand woont** van de projectzone, zal **zeer concrete** gegevens voor de door hem te ondervinden hinder en nadelen naar voor moeten brengen. Beroeper moet aantonen dat hij voor het nadeel van verlies aan natuurwaarden vanuit zijn eigendom zicht heeft op de projectzone of moet concreet maken dat een eventuele verhoogde mobiliteitsproblematiek voor hem rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen zou teweegbrengen. (RvVb 26 april 2011, nr. A/2011/0052 in de zaak 2010/0743/SA/2/0671)

Beroepers wonen op ongeveer 440 tot meer dan 600m van het perceel. Er is op het perceel van de aanvraag ook nog een buffer voorzien van 40m. Op volgende foto wordt de afstand tot de dichtstbijzijnde beroeper getoond.

[afbeelding]

Beroepers die op een dergelijk grote afstand gelegen zijn van de aanvraag moeten de mogelijke hinder in concreto aantonen en moeten zij deze hinder dan ook waarschijnlijk maken. De hinder moet ook persoonlijk zijn en mag niet kaderen in een 'actio popularis'.

De beroeper spreekt regelmatig in naam van omwonenden en stelt dat de gezondheid van de buurtbewoners door een stijging van emissies waaronder fijn stof zal stijgen. De omwonenden zullen geconfronteerd worden met een belastende toename qua mobiliteit en verkeersonveiligheid, licht- en geluidhinder.

Volgens de beroepers zal er wateroverlast ontstaan, vooral voor de percelen van mw. Wellens die volgens beroepers naast de aanvraag zijn gelegen. Er dient echter vastgesteld dat de betrokken gronden niet naast het perceel van de aanvraag zijn gelegen, maar dat deze wel gelegen zijn naast het provinciaal overstromingsgebied Plaslaar. De gronden palen wel aan het bestaande transportbedrijf "Vadesco Logistics". Beroepers maken het niet aannemelijk dat wateroverlast kan veroorzaakt worden op de eigen eigendommen van beroepers.

Ook mobiliteitsproblemen worden niet waarschijnlijk gemaakt aangezien beroepers wonen in een andere smalle landweg die niet wordt gebruikt door het bedrijf in kwestie. Er werd ondertussen een nieuwe ontsluitingsweg aangelegd die rechtstreeks op de ring van Lier aansluit, aan deze weg zijn geen woningen gelegen. Deze ontsluitingswegen zijn voorzien in het RUP.

Beroepers vermelden nergens dat naast het bedrijf van de aanvraag reeds een transportbedrijf is gevestigd. Mocht er concreet persoonlijke hinder van een transportbedrijf, zoals deze in de aanvraag, bestaan, dan zou deze hinder nu al duidelijk zijn vanwege het reeds bestaande transportbedrijf op deze site. Nergens wordt hierover melding gemaakt in het beroepschrift.

De voorspellingen van beroepers over de aanvraag zijn niet concreet, niet aannemelijk gemaakt en kaderen eerder in het algemeen belang.

[afbeelding]

Beroepers werden schriftelijk gehoord. Op 28 september 2016 werd een nota van de beroepers ontvangen met een repliek op het verslag.

In dit verslag wordt herhaald dat beroepers wel in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag gelegen zijn en dat zij wel hinder kunnen hebben van de nieuwe site. Beroepers betwisten de stelling dat het perceel van 1 van de beroepers niet naast het project gelegen is. Ze staven dit echter verkeerdelijk met een uittreksel van het kadasterplan waarop het perceel veel groter en verder reikt dan het lot waarop de aanvraag betrekking heeft.

Beroepers stellen dat ze verkeersoverlast zullen ondervinden als zij de ontsluitingswegen van de bedrijvensite gebruiken. Verder stellen ze dat het sluikverkeer zal toenemen in alle toegangswegen in de buurt ten gevolge van deze aanvraag, maar motiveren niet waarom dit zo zou zijn.

Beroepers herhalen dat het RUP wordt geschonden, omdat transportbedrijven niet toegelaten worden.

Verder beperken beroepers zich als reactie op het argument waarom beroepers hun mogelijk te verwachten hinder van de aanvraag niet wordt gestaafd door het reeds bestaande transportbedrijf naast de nieuwe site tot de vermelding dat zij dat niet hoeven te doen. De hinder van het bestaande bedrijf, als die al zou bestaan, zou de bijkomende hinder van het nieuwe bedrijf dan ook kunnen waarschijnlijk maken.

Verder stellen beroepers dat het hoorrecht wordt geschonden. Echter het hoorrecht kan volgens de VCRO zowel schriftelijk als mondeling worden georganiseerd.

...

Zoals uit het voorgaande blijkt, dienen de verzoekende partijen op 28 september 2016 een schriftelijke nota na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in.

De verwerende partij sluit zich aan bij het verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar en verklaart het beroep op 6 oktober 2016 onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing.

Met een schrijven van 23 november 2016 meldt de verwerende partij aan onder meer de verzoekende partijen en de tussenkomenende partij dat er in de beslissing van 6 oktober 2016 een materiële vergissing is geslopen. Als bijlage voegt zij de beslissing van 6 oktober 2016 waarin de datum van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 gewijzigd wordt naar 6 juni 2016 (beslissing inzake de tweede vergunningsaanvraag, zie hieronder bij randnummer 2).

Op 4 januari 2017 meldt de verwerende partij per aangetekende brief dat de voormelde aanpassing in de beslissing niet nodig was geweest. De oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 was correct.

2.

De tussenkomenende partij dient op 28 januari 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier een tweede vergunningsaanvraag voor een nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op een perceel gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16. Deze tweede vergunningsaanvraag voorziet ten opzichte van de eerste vergunningsaanvraag in een andere inplanting van het hoofdgebouw. Het hoofdgebouw wordt nu evenwijdig aan de voorliggende straat georiënteerd, terwijl in de vorige vergunningsaanvraag het gebouw dwars op de voorliggende straat werd ingeplant.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 6 juni 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomenende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 20 juli 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 19 januari 2017 beslist de verwerende partij dat de termijn voor het behandelen van het administratief beroep verstreken is. Het beroep wordt stilzwijgend afgewezen. Deze beslissing wordt op 6 februari 2017 aan de verzoekende partijen betekend.

De verzoekende partijen vorderen met een brief van 28 februari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder rolnummer 1617-RvVb-0448-SA.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING - VOORWERP VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

De verzoekende partijen beargumenteren dat door het rechtzetten van de materiële vergissing op 23 november 2016 twee beslissingen van de verwerende partij zijn ontstaan, namelijk:

- de oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 waarin het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 (eerste vergunningsbeslissing) onontvankelijk wordt verklaard;

en

- de (correctie)beslissing van 6 oktober 2016, betekend op 23 november 2016, waarin het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 juni 2016 (tweede vergunningsbeslissing) onontvankelijk wordt verklaard

De verzoekende partijen vorderen met dit beroep de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beide beslissingen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en is niet verschenen ter zitting, en heeft bijgevolg zelf geen toelichting kunnen geven over de gehanteerde werkwijze.

De tussenkomende partij voert aan dat er slechts één beslissing bestreden wordt: de beslissing van 6 oktober 2016 van de verwerende partij waarbij het administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 wordt behandeld. Op 23 november 2016 werd, volgens de tussenkomende partij, wel een materiële vergissing rechtgezet, die evenwel later op 4 januari 2017 opnieuw werd gecorrigeerd. In de tweede correctie wordt verduidelijkt dat de oorspronkelijke beslissing van de verwerende partij geen materiële vergissing bevatte en dus correct was.

De Raad stelt vast dat de correctiebeslissing dezelfde datum draagt als de oorspronkelijke beslissing en dat deze identiek is aan de oorspronkelijke beslissing, met dien verstande dat “de

materiële vergissing” werd rechtgezet door de datum van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen te wijzigen van 5 oktober 2015 naar 6 juni 2016.

Uit niets blijkt dat de verwerende partij na 6 oktober 2016 de aanvraag van de tussenkomende partij opnieuw heeft onderzocht, haar eerdere beslissing aan een heroverweging heeft onderworpen, of zelfs maar haar vroegere beslissing heeft hernomen, laat staan ingetrokken. Bovendien verduidelijkt de verwerende partij in haar communicatie van 4 januari 2017 dat deze correctiebeslissing onnodig en onjuist was en dat de oorspronkelijke beslissing correct was.

De beslissing zoals gecorrigeerd op 23 november 2016, kan zelfs niet beschouwd worden als een louter bevestigende beslissing en kan niet, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, aanzien worden als een bij de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, 1° VCRO.

Het verzoek tot schorsing wordt slechts behandeld in zoverre het betrekking heeft op de oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 van de verwerende partij.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

81. Krachtens art. 40, §1 DBRC-decreet kan Uw Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert.

82. Uit de vaste rechtspraak van uw Raad volgt dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring teneinde te voldoen aan het vereiste van hoogdringendheid. Op de verzoekende partij rust de verplichting om met voldoende concrete gegevens aannemelijk te maken dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

83. In casu is aan dit urgentievereiste voldaan. Immers heeft BVBA IMMO F.A.R. een aanvang genomen met de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissingen.
(Stuk 29)

Het staat ook vast dat de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissingen, dewelke werd ingeleid per 2 januari 2017, te laat zal komen. Verzoekende partijen kunnen dit staven aan de hand van de volgende concrete gegevens:

Uit stuk 29 blijkt dat BVBA IMMO F.A.R. de werken reeds heeft aangevat.

De aanvraag heeft betrekking op de nieuwbouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op een terrein gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16.

Het is de bedoeling van de aanvrager om de verzoekende partijen voor voldongen feiten te plaatsen. Hierbij is het niet eens duidelijk welke vergunning deze benaastigt: is het deze van 5 oktober 2015 of deze van 6 juni 2016 (waar nog een administratief beroep tegen hangende is)?

Een gebeurlijk vernietigingsarrest zal overigens inhoudelijk enkel en alleen betrekking hebben op de vraag of de deputatie van de provincie Antwerpen het administratief beroep van verzoekende partijen al dan niet terecht en op een wettige wijze, onontvankelijk heeft verklaard.

Zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat een vernietigingsarrest gevelde wordt voor het beëindigen van de werken, hebben verzoekende partijen geen enkele vorm van rechtsbescherming.

Tegen dat een vernietigingsarrest zal tussenkomen, zal het project reeds volledig of grotendeels gerealiseerd zijn. Dan wordt het zeer moeilijk om dit nog ongedaan te maken.

84. Verzoekende partijen zullen ook ontegensprekelijk hinder en nadelen, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, ondervinden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Deze hinder en nadelen staan ontegensprekelijk vast. Immers worden er door het vergunnen van het aangevraagde enkele uitdrukkelijke en niet voor interpretatie vatbare bepalingen van het PRUP "Antwerpsesteenweg" geschonden.

(Stuk 23, artikel 1, p. 3/10)

...

De memorie van toelichting bij het PRUP "Antwerpsesteenweg" verklaart dit verordenend voorschrift als volgt:

(Stuk 23: Memorie van toelichting, p.24/35)

...

85. Verzoekende partijen verwijzen naar de hinder die zij hebben vermeld onder het tweede middel en ook naar de hinder zoals zij deze hebben omschreven tijdens de administratieve beroepsprocedure voor de deputatie van de provincie Antwerpen.

(Stukken 4, 5 en 16)

86. Verzoekende partijen verwijzen naar rechtspraak van uw Raad waarbij wordt geoordeeld dat men bij de argumentatie omtrent de hoogdringendheid, - toen nog moeilijk te herstellen ernstig nadeel - , in het kader van een vordering tot schorsing nuttig kan refereren naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Conform vaste rechtspraak van de Raad is de draagwijdte van een vordering tot vernietiging van een beslissing waarbij een administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk wordt

verklaard, beperkt tot de vraag of de deputatie de onontvankelijkheid van het administratief beroep op een regelmatige en wettige wijze heeft vastgesteld. Elke verwijzing naar de eventuele onwettigheid van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen die als gevolg van de onontvankelijkheidsbeslissing van de deputatie haar rechtskracht heeft hernomen, is hierbij irrelevant. **Deze overweging verhindert evenwel niet dat, indien verzoekende partijen naast de vernietiging tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vorderen, zij bij de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitsluitend nuttig kunnen refereren naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.**

De thans bestreden beslissing verklaart het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van 12 mei 2014 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lichtervelde onontvankelijk en doet bijgevolg deze laatste beslissing haar rechtskracht hernemen zodat de aldus verleende stedenbouwkundige vergunning opnieuw uitvoerbaar wordt **en de tenuitvoerlegging ervan in hoofde van de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan doen ontstaan.**

De Raad **aanvaardt in voorkomend geval dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verwijst naar de oorspronkelijk verleende stedenbouwkundige vergunning die ingevolge de bestreden beslissing haar rechtskracht heeft hernomen, evenzeer te beschouwen valt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing.** De gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zijnde de beslissing van de verwerende partij, zou immers tot gevolg hebben dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen opnieuw haar rechtskracht verliest en niet langer uitvoerbaar is.

Inzake de hoogdringendheid hoeven verzoekende partijen zich dan ook niet te beperken tot de vraag of de deputatie de onontvankelijkheid van het administratief beroep op een regelmatige en wettige wijze heeft vastgesteld maar mogen zij dus argumenteren op basis van de nadelen die volgen uit de oorspronkelijk verleende stedenbouwkundige vergunning.

87. Inzake mobiliteit is het geenszins denkbeeldig dat de Paaistraat, thans een rustige landelijke weg tussen Boechout en Lier, waar verzoekende partijen allen woonachtig zijn, veelvuldig gebruikt zal worden als een sluiptweg, wanneer BVBA IMMO F.A.R. en haar exploitant, Autobus Kruger onderdeel van de Groep Waaslandia zal starten met de exploitatie. Dit volgt ook uit het feit dat het PRUP Antwerpsesteenweg het uitdrukkelijk verbiedt om een transportbedrijf uit te baten op het bedrijventerrein gelet op de perifere ligging ervan ten aanzien van het hoofdwegennet.

Dit wordt bevestigd door onderstaande luchtfoto waarbij de Paaistraat wordt aangegeven met een rode aanduiding:

(Stuk 32)

[afbeelding]

88. Ook de visuele hinder zal na de beëindiging van de hinder voor verzoekende partijen een permanent karakter hebben.

(Stuk 1)

Deze wordt niet opgevangen door de zogenaamde groenbuffer die op het terrein zou worden voorzien. Er wordt slechts voorzien in de aanplant van acht zwarte elzen en rode kornoelje.

(Stuk 2, p. 19-20)

89. In het aanvraagdossier wordt aangegeven dat er een dagelijks verkeer van 200 in- en uitritten per bus en 170 personenwagens wordt verwacht. Dit gaat onvermijdelijk gepaard met geluids- en lichtoverlast en dit de hele dag en nacht.

(Stuk 8)

[afbeelding]

90. Ook is het vanzelfsprekend dat de exploitatie van een grootschalig transportbedrijf een invloed heeft op de gezondheid van de omwonenden door de stijging van emissies zoals fijn stof, CO2 en dergelijke meer.

91. Tot slot staat het ook vast dat de tenuitvoerlegging van de vergunning wateroverlast zal veroorzaken op de eigendommen van verzoekende partijen, in het bijzonder de eigendom van mevrouw Josée Wellens en mevrouw Frieda Wellens die grenzen aan dat van de aanvraag. Dit terrein en ook het hele industriegebied ligt immers deels in een effectief overstromingsgevoelige zone:

[afbeelding]

92. Verzoekende partijen maken dan ook aan de hand van voldoende concrete gegevens aannemelijk dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

93. De vordering is hoogdringend.

...

2.

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

***36.** De verzoekende partijen vragen niet enkel de vernietiging van de bestreden beslissing maar ook de schorsing.*

...

Overeenkomstig artikel 40, §1 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges kan Uw Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aldus enkel bevelen als de schorsing is ingegeven door hoogdringendheid.

***37.** Artikel 56, §1, 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges voegt hier aan toe:*

“Met behoud van de toepassing van artikel 15 bevat het verzoekschrift:

1° (...);

2° in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is;”

38. De hoogdringendheid moet worden geïnterpreteerd in dezelfde zin als deze die volgt uit de rechtspraak van de Raad van State op basis van de gewijzigde procedureregeling.

39. De spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

Deze onherroepelijke schadelijke gevolgen moeten overigens een persoonlijk karakter hebben. Wie wil aantonen dat een zaak spoedeisend is, moet aannemelijk maken dat het nadeel dat hij wil ongedaan maken, een persoonlijk nadeel is.

40. Het komt aan de verzoekende partij – die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten – toe om aan de hand van concrete feiten te overtuigen van de urgentie van de zaak.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er, op het ogenblik van het instellen van de vordering tot schorsing, redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen die de behandeling van een vernietigingszaak noodzaakt. Indien een verzoekende partij ervoor kiest om de schorsing te vragen op het ogenblik van het instellen van de vordering tot vernietiging, dan moet de verzoekende partij overtuigen dat er reeds op dat ogenblik redenen zijn om de zaak bij hoogdringendheid te behandelen.

Zo oordeelde de Raad van State:

“Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te **overtuigen aan de hand van de concrete feiten** die zij in haar vordering aanvoert. (...) **Overigens betekent het feit dat de werken zeer ingrijpend zijn nog niet dat hun aanvang en uitvoering zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht zou mogen worden.**” (eigen markerings)

41. Hieruit zal Uw Raad afleiden dat een verzoekende partij de aangevoerde hoogdringendheid voldoende moet staven met concrete feiten, zodat het voor Uw Raad duidelijk zou zijn dat het afwachten van een uitspraak in de procedure ten gronde zou toelaten dat er ernstige nadelen intreden, die niet ongedaan kunnen worden gemaakt door een eventuele vernietiging.

42. De tussenkomende partij stelt vast dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid slechts toelichten door de nadelen te omschrijven die zij zouden leiden door de exploitatie van het vergund project.

De verzoekende partijen wijzen er op dat het voltooiën van het project ertoe zal leiden dat de hinder voor hen een vaststaand gegeven zal worden.

43. De wijze waarop de verzoekende partijen de hoogdringendheid koppelen aan het uitvoerbaar karakter van de vergunningsbeslissing houdt in wezen in dat de spoedeisendheid voor elke uitvoerbare vergunning de regel zou worden. Dit is in strijd met de hierboven weergegeven doelstellingen van de wetgever.

44. De verzoekende partijen koppelen hun hoogdringendheid evenwel zelfs niet zozeer aan de uitvoering van de vergunning maar aan de latere exploitatie van het project. Zij laten echter na ook maar enige duiding te geven omtrent de gemiddelde doorlooptijd van een procedure voor Uw Raad en het gemiddelde tijdsbestek binnen hetwelk het project van de tussenkomende partij zou kunnen worden uitgebaat. Uw Raad, de verwerende en de tussenkomende partij worden dan ook in het ongewisse gelaten m.b.t. de werkelijke hoogdringendheid die met het schorsingsverzoek gepaard zou gaan.

Hoewel de werken inderdaad begonnen zijn, is de exploitatie van het project nog maanden verwijderd en zullen de verzoekende partijen niet voor voldongen feiten geplaatst worden binnen de kortste keren.

45. Het klopt dat de hoogdringendheid kan worden vastgesteld wanneer het resultaat van de procedure ten gronde niet kan worden afgewacht, maar enkel indien de verzoekende partijen er in slaagt aan te tonen dat indien er wordt gewacht, zij zich in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen zou bevinden.

Dit blijkt niet.

46. Met oog op het inwilligen van het schorsingsberoep, is niet aan de grondvoorwaarde van hoogdringendheid voldaan.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De bestreden beslissing verklaart het administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 onontvankelijk. Met de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt de vergunning verleend voor de bouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen. Op de plannen wordt het hoofdgebouw dwars ingeplant op de voorliggende straat, Kelderveld.

Zoals reeds bleek uit het feitenrelaas, heeft de tussenkomen de partij op 6 juni 2016 een tweede stedenbouwkundige vergunning verkregen voor het project. Ditmaal wordt op de plannen een inplanting van het hoofdgebouw evenwijdig met de voorliggende straat voorzien.

De verzoekende partijen steunen de hoogdringendheid onder meer op de vaststelling dat de tussenkomen de partij reeds is gestart met de werken.

Ter zitting worden door de raadsman van de verzoekende partij foto's neergelegd waaruit blijkt dat de werken reeds gevorderd zijn. De ruwbouw van de constructies blijkt reeds opgetrokken te zijn. De tussenkomen de partij verklaart dat de werken aanvankelijk gestart zijn als een uitvoering van de bestreden beslissing, maar dat vervolgens uitvoering werd en wordt gegeven aan de tweede stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2016. Dat blijkt onder meer uit de inplanting van het hoofdgebouw, dat wordt opgetrokken overeenkomstig de vergunning van 6 juni 2016. Ter zitting bevestigt de tussenkomen de partij dat zij momenteel enkel nog uitvoering geeft aan de tweede vergunningsbeslissing van 6 juni 2016.

Los van een onderzoek naar de nadelige gevolgen, stelt de Raad vast dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nuttig gevolg heeft, in de mate dat vaststaat dat de door de verzoekende partijen aangevochten vergunningsbeslissing niet (meer) wordt uitgevoerd en op het terrein de uitvoering gestart is van de tweede vergunningsbeslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 juni 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Nina HERRERIA-PASSAGE

Karin DE ROO